

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาพยนตร์นับเป็นสื่อมวลชนที่ประชาชนให้ความสนใจมากสื่อหนึ่งในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหมด โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา ดังจะเห็นได้จากการวิจัยของบริษัท ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ จำกัด (ฐานเศรษฐกิจ, 2-4 กันยายน 42 : 19) พบว่า กลุ่มคนที่มีอายุ 15-24 ปี เป็นกลุ่มที่นิยมไปชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์มากที่สุด คือร้อยละ 44 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 36 และกลุ่มที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ร้อยละ 20 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพลินทิพย์ โกเมศโสภา และ ชัชพงศ์ ตั้งมณี (2534 : 39) เรื่องพฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาจะกระทำเมื่อมีเวลาว่างมากที่สุดคือการชมภาพยนตร์และการดูวิดีโอ รองลงมาคือการอ่านหนังสือ, นิตยสารต่าง ๆ และการนอน

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนที่น่าสนใจกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น กล่าวคือ นอกจากจะให้ความบันเทิง ความรู้ เทคนิคต่าง ๆ ในรูปแบบใหม่ ๆ แล้ว ยังสามารถดึงดูดความสนใจและความคิดของผู้ชมให้คล้อยไปตามเนื้อหาในภาพยนตร์ได้ รวมทั้งยังมีโรงภาพยนตร์เป็นช่องทางในการสื่อสารที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างจากสื่อบันเทิงทั่ว ๆ ไป นั่นคือเป็นช่องทางที่สามารถรับชมได้เร็วที่สุด เพราะโดยปกติแล้วรายได้จากภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์นอกจากจะมาจากการฉายภาพยนตร์ ยังมีรายได้จากการขายลิขสิทธิ์การแพร่ภาพให้กับผู้ประกอบการอื่น ๆ อีกด้วย อาทิ การฉายภาพยนตร์ผ่านซีดีหรือที่เรียกกันว่า วีซีดี (video compact disc) วิดีโอ เคเบิลทีวี และฟรีทีวี ไล่ไปตามลำดับเวลา (สมบุญ รุจิขจร และ วุฒิกกร สิ้นธุวาทีน, 2539 : 127)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้ชมจะสามารถชมภาพยนตร์ได้จากสื่ออื่น ๆ แต่สื่อเหล่านี้ก็ไม่สามารถทดแทนประสบการณ์การชมภาพยนตร์ที่จะได้รับจากโรงภาพยนตร์ได้ เนื่องจากในโรงภาพยนตร์เปรียบเสมือนสังคมย่อยสังคมหนึ่งที่มีผู้ชมจากหลายสถานะและหลายฐานะมาอยู่รวมกันในช่วงเวลาหนึ่ง ดังนั้นจึงทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อยหรือวัฒนธรรมในการชมภาพยนตร์ขึ้น อาทิ การปรบมือเมื่อตัวละครสามารถผ่านสถานการณ์ที่ลุ้นระทึกได้ การส่งเสียงร้องอย่างพึงพอใจตลอดจนการรับประทานข้าวโพดคั่วขณะชมภาพยนตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ สื่อภาพยนตร์ยังมี

คุณสมบัติครบถ้วนในเรื่องภาพ เสียง และการเคลื่อนไหวที่ก่อให้เกิดผลด้านความประทับใจและดึงดูดความสนใจของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่เข้าถึงนิสิตนักศึกษาได้อย่างใกล้ชิด ดังจะเห็นได้จากการที่ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและปลูกฝังทัศนคติ ทัศนียม และพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นอันมาก ไม่ว่าจะเป็นการเลียนแบบการแต่งกาย คำพูด ทรงผม พฤติกรรม หรือแม้กระทั่งแนวความคิดจากภาพยนตร์ ดังที่เคยเป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมที่รุนแรง เหมือนกับที่ได้เห็นจากภาพยนตร์เรื่อง 2499 อันธพาลครองเมือง เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนที่ไม่เพียงนำเสนอข่าวสารสู่มวลชนเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้รับสาร โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา

อย่างไรก็ดี แม้ภาพยนตร์จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้รับสาร แต่ก็เพียงในระดับหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้เพราะผู้รับสารได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ด้วย โดยส่วนหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรมในระหว่างการรับสารของผู้รับสารเอง ซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสารหลังจากที่รับสารแล้วด้วย กล่าวคือ ในขั้นตอนระหว่างการชมภาพยนตร์นั้น จะเป็นช่วงที่ผู้ชมเลือกเข้าใจและตีความเนื้อหาของภาพยนตร์ หากมีอุปสรรคที่ทำให้การชมเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่องหรือไม่สมบูรณ์ จะเป็นผลให้ประสิทธิภาพของสื่อลดลง และเมื่อกระบวนการชมภาพยนตร์เสร็จสิ้นลงแล้ว ผลของสื่อจะสะท้อนผ่านทางพฤติกรรมของผู้ชม ซึ่งอาจจะแสดงออกมาทันทีหรือแสดงออกในภายหลังก็ได้ เช่น ในระหว่างการชมภาพยนตร์ หากผู้ชมตั้งใจชมจะทำให้สามารถติดตามและเข้าใจเนื้อหาในภาพยนตร์ได้ตลอดทั้งเรื่อง เป็นผลให้เกิดการคล้อยตามภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ชมแต่ละคนเองว่า ถ้าภาพยนตร์สามารถโน้มน้าวจิตใจได้มาก ก็อาจจะมีการเลียนแบบพฤติกรรมจากภาพยนตร์ หรือถ้าโน้มน้าวใจได้ในระดับหนึ่ง ก็อาจเพียงแค่อะไรที่ระลึกเกี่ยวกับภาพยนตร์นั้น ๆ เก็บไว้ เช่น เทปเพลง วิดีโอ เป็นต้น หรือกลับไปชมภาพยนตร์เรื่องเดิมอีกครั้งหนึ่ง หรือนำข้อคิดและเทคนิคที่ได้จากภาพยนตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ในทางกลับกัน หากในระหว่างที่ชมภาพยนตร์ ผู้ชมลุดออกจากโรงภาพยนตร์เพื่อทำกิจธุระหรือไม่มีสมาธิในการชม เช่น วุ่นอยู่กับการทานขนมขบเคี้ยว หรือรับโทรศัพท์มือถือ ก็จะทำให้ไม่สามารถติดตามหรือเข้าใจเนื้อหาของภาพยนตร์ได้ตลอดทั้งเรื่อง ภาพยนตร์จึงไม่สามารถชักจูง

และโน้มน้าวจิตใจและความคิดของผู้ชมได้ เป็นผลให้ไม่เกิดพฤติกรรมใด ๆ หลังจกชมภาพยนตร์แล้ว

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ พฤติกรรมระหว่างและหลังชมภาพยนตร์ของนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้แหล่งที่ตั้งของโรงภาพยนตร์จำนวนมาก และนิสิตมีฐานะทางเศรษฐกิจดีพอที่จะชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ได้ เพราะปัจจุบันราคาบัตรเข้าชมมีราคาแพงมาก นอกจากนี้ ยังเป็นเพราะการที่นิสิตต้องคร่ำเคร่งกับการเรียนอย่างหนัก จึงต้องการความบันเทิง เพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียน ทั้งนี้จากการค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ พบว่า ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาถึงพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของผู้ชมทั่ว ๆ ไปเท่านั้น แต่ยังไม่เคยมีการศึกษาถึงพฤติกรรมขณะชมและหลังชมภาพยนตร์ของผู้ชมอย่างจริงจัง จึงเป็นที่น่าสนใจศึกษาว่า นิสิตมีรูปแบบพฤติกรรมการชมภาพยนตร์อย่างไร มีปัจจัยใดเข้ามาเกี่ยวข้องในการชมภาพยนตร์บ้าง ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านบุคคล ด้านภาพยนตร์ หรือด้านสังคม และมีพฤติกรรมระหว่างและหลังชมภาพยนตร์อย่างไร

ปัญหำนำวิจัย

1. ปัจจัยใดที่เป็นตัวกำหนดในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
2. นิสิตมีพฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์อย่างไร
3. นิสิตมีพฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบค่าความสำคัญของปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
2. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ของนิสิต
3. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ของนิสิต

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2542 และเคยชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ โดยการวิจัยนี้ได้ใช้เวลาในการสำรวจแบบสอบถาม 1 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1-31 มีนาคม 2543

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการศึกษา และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 1.1 สาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 1.2 ผลการศึกษามีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 1.3 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
2. ปัจจัยด้านภาพยนตร์ ได้แก่ เนื้อหาสาระ ดารานำแสดง ผู้กำกับการแสดง การติดอันดับภาพยนตร์ทำเงิน และภาพยนตร์ตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 2.1 เนื้อหาสาระมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 2.2 ดารานำแสดงมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 2.3 ผู้กำกับการแสดงมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 2.4 การติดอันดับภาพยนตร์ทำเงินมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 2.5 ภาพยนตร์ตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
3. ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ ได้แก่ จำนวนโรงภาพยนตร์ ชื่อเสียงของโรงภาพยนตร์ ที่จอดรถความสะดวกในการเดินทาง และความสะอาดของโรง มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
 - 3.1 จำนวนโรงภาพยนตร์มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต

3.2 ชื่อเสียงของโรงภาพยนตร์มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของ
นิสิต

3.3 ที่จอดรถมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต

3.4 ความสะดวกในการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของ
นิสิต

3.5 ความสะอาดมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต

4. ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ การใช้เวลารว่างจากการเรียนและทำกิจกรรม
การเข้าสังคมในหมู่เพื่อน การใช้เวลาร่วมกับคนรัก การตามกระแสนิยม และความสนใจใน
ภาพยนตร์ มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต

4.1 การใช้เวลารว่างจากการเรียนและทำกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการ
ชมภาพยนตร์ของนิสิต

4.2 การเข้าสังคมในหมู่เพื่อนมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของ
นิสิต

4.3 การใช้เวลาร่วมกับคนรักมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของ
นิสิต

4.4 การตามกระแสนิยมมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต

4.5 ความสนใจในภาพยนตร์มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของ
นิสิต

5. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ และสาขาวิชาที่ศึกษา, ประเภทของภาพยนตร์
และความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ของ
นิสิตแตกต่างกัน

5.1 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

5.1.1 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการทาน
ขนมขบเคี้ยวหรือเครื่องดื่มของนิสิตแตกต่างกัน

5.1.2 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการเข้าห้อง
น้ำของนิสิตแตกต่างกัน

- 5.1.3 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการนอนหลับของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.1.4 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.1.5 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์กับผู้ไปดูด้วยของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.2 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.2.1 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการทานขนมขบเคี้ยวหรือเครื่องดื่มของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.2.2 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการเข้าห้องน้ำของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.2.3 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการนอนหลับของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.2.4 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.2.5 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์กับผู้ไปดูด้วยของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.3 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.3.1 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการทานขนมขบเคี้ยวหรือเครื่องดื่มของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.3.2 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการเข้าห้องน้ำของนิสิตแตกต่างกัน
- 5.3.3 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ในด้านการนอนหลับของนิสิตแตกต่างกัน

5.3.4 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์
ในด้านการคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนิสิตแตกต่างกัน

5.3.5 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์
ในด้านการพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์กับผู้ไปดูด้วยของนิสิตแตกต่างกัน

5.4 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชม
ของนิสิตแตกต่างกัน

5.4.1 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชม
ภาพยนตร์ในด้านการทานขนมขบเคี้ยวหรือเครื่องดื่มของนิสิตแตกต่างกัน

5.4.2 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชม
ภาพยนตร์ในด้านการเข้าห้องน้ำของนิสิตแตกต่างกัน

5.4.3 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชม
ภาพยนตร์ในด้านการนอนหลับของนิสิตแตกต่างกัน

5.4.4 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชม
ภาพยนตร์ในด้านการคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนิสิตแตกต่างกัน

5.4.5 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชม
ภาพยนตร์ในด้านการพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์กับผู้ไปดูด้วยของนิสิตแตก
ต่างกัน

6. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ และสาขาวิชาที่ศึกษา, ประเภทของภาพยนตร์
และความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ของนิสิต
แตกต่างกัน

6.1 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.1.1 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการซื้อของ
ที่ระลึกเกี่ยวกับภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.1.2 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการกลับไปชม
ภาพยนตร์ซ้ำอีกครั้งของนิสิตแตกต่างกัน

- 6.1.3 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
- 6.1.4 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการติดตามข่าวคราวของภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
- 6.1.5 เพศที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการเลียนแบบภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

- 6.2 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
 - 6.2.1 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการซื้อของที่ระลึกเกี่ยวกับภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
 - 6.2.2 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการกลับไปชมภาพยนตร์ซ้ำอีกครั้งของนิสิตแตกต่างกัน
 - 6.2.3 สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
 - 6.2.4 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการติดตามข่าวคราวของภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
 - 6.2.5 สาขาวิชาที่ศึกษาที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการเลียนแบบภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

- 6.3 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
 - 6.3.1 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการซื้อของที่ระลึกเกี่ยวกับภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน
 - 6.3.2 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการกลับไปชมภาพยนตร์ซ้ำอีกครั้งของนิสิตแตกต่างกัน
 - 6.3.3 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.3.4 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการติดตามข่าวคราวของภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.3.5 ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการเลียนแบบภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.4 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.4.1 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการซื้อของที่ระลึกเกี่ยวกับภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.4.2 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการกลับไปชมภาพยนตร์ซ้ำอีกครั้งของนิสิตแตกต่างกัน

6.4.3 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.4.4 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการติดตามข่าวคราวของภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

6.4.5 ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ในด้านการเลียนแบบภาพยนตร์ของนิสิตแตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรมการชมภาพยนตร์ หมายถึง รูปแบบการชมภาพยนตร์ของนิสิตในด้านต่าง ๆ ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังชมภาพยนตร์ เช่น ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ ประเภทของภาพยนตร์ที่ชม ค่าใช้จ่ายในการชม ช่วงเวลาที่ชม ข้อคิดที่ได้ เป็นต้น

พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ หมายถึง การกระทำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการชมภาพยนตร์ ได้แก่ การทานขนมขบเคี้ยวหรือเครื่องดื่ม การเข้าห้องน้ำ การนอนหลับ การคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ และการพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์กับผู้ที่ไปด้วย

พฤติกรรมหลังชมภาพยนตร์ หมายถึง การกระทำต่าง ๆ อันเป็นผลจากภาพยนตร์ ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากที่ชมภาพยนตร์แล้ว โดยจะแสดงออกมาทันทีหรือแสดงออกในภายหลังก็ได้ ได้แก่ การซื้อของที่ระลึกเกี่ยวกับภาพยนตร์ เช่น เทปเพลง ซีดี (compact disc) เทปภาพยนตร์ (video) วีซีดี (video compact disc) หรือดีวีดี (digital video disc) การกลับไปชมภาพยนตร์ซ้ำอีกครั้ง การวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ที่ได้ชม การติดตามข่าวคราวของภาพยนตร์นั้น ๆ และการเลียนแบบภาพยนตร์

ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ หมายถึง ปริมาณการชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ น้อยครั้ง ปานกลาง และมากครั้ง

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ หมายถึง โครงสร้างและองค์ประกอบภายในของผู้รับสาร ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ซึ่งอ้างอิงแทนกลุ่มอาชีพ ผลการศึกษา ซึ่งอ้างอิงแทนการศึกษา และภูมิฐานะ

ปัจจัยด้านภาพยนตร์ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ในตัวสื่อภาพยนตร์ ได้แก่ เนื้อหาสาระ ดารานำแสดง ผู้กำกับการแสดง การติดอันดับภาพยนตร์ทำเงินทั้งในประเทศและต่างประเทศ และภาพยนตร์ตัวอย่างที่ฉายในโทรทัศน์และโรงภาพยนตร์

ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานที่ตั้งของโรงภาพยนตร์ รวมถึงสภาพแวดล้อมภายในโรงภาพยนตร์ ได้แก่ จำนวนโรงภาพยนตร์ย่อยในโรงภาพยนตร์ มัลติเพล็กซ์ ชื่อเสียงของเครือโรงภาพยนตร์ ที่จอดรถของโรงภาพยนตร์ ความสะดวกในการเดินทางไปยังโรงภาพยนตร์ และความสะอาดของโรงภาพยนตร์

ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง ลักษณะการใช้ชีวิตของนิสิตในการจัดสรรเวลาต่อกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดต่อสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การใช้เวลาว่างจากการเรียนและการทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย การเข้าสังคมในหมู่เพื่อน การใช้เวลาร่วมกับคนรักในการชมภาพยนตร์ การตามกระแสความนิยม และความสนใจในภาพยนตร์

ประเภทของภาพยนตร์ หมายถึง รูปแบบเนื้อหาของภาพยนตร์ โดยแบ่งเป็น

- ภาพยนตร์ประเภทตลก รวมถึงภาพยนตร์การ์ตูน ภาพยนตร์เพลง รักโรแมนติก ผจญภัย แนวจินตนาการ และครอบครัว
- ภาพยนตร์ชีวิต รวมถึงภาพยนตร์แนวอัตชีวประวัติของบุคคล
- ภาพยนตร์บู๊ ดุเดือด
- ภาพยนตร์ลึกลับ ครอบคลุมถึงภาพยนตร์ตื่นเต้น เขย่าขวัญ ฆาตกรรม สืบสวน สอบสวน ภูตผีปีศาจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงประสิทธิผลในการสื่อสารของสื่อภาพยนตร์ที่มีผลต่อผู้ชมในด้านต่าง ๆ
2. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการชมและปัจจัยที่มีผลต่อการชมภาพยนตร์ของนิสิต ซึ่งจะ
เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการธุรกิจภาพยนตร์และโรงภาพยนตร์จัดบริการให้สอดคล้องกับความต้องการและความนิยมของกลุ่มเป้าหมาย
3. ทำให้ทราบถึงการใช้เวลาว่างและรูปแบบในการชมภาพยนตร์ของนิสิต เพื่อที่ผู้ปกครองจะได้เข้าใจถึงค่านิยมและความต้องการของบุตรหลานที่เป็นวัยรุ่น